

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Μετανάστευσης & Ασύλου

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ταχ. Δ/ση: Λεωφόρος Θηβών 196-198, Άγιος Ιωάννης Ρέντης - Νίκαια

Ταχ. Κώδικας: 18233

e-mail: appealsauthority@migration.gov.gr

Άγιος Ιωάννης Ρέντης - Νίκαια,

Αρ. Πρωτ.:

Απόφαση Β΄ Βαθμού

Decision on appeal

Στην Αθήνα, στην έδρα της Αρχής Προσφυγών (λεωφόρος Θηβών αρ. 196 – 198), στις 10.3.2023, ημέρα Παρασκευή, σε συνέχεια του 129591/3.3.2023 εγγράφου της Διευθύντριας της Αρχής Προσφυγών, συνεδρίασε δημόσια η 10^η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών υπό μονομελή σύνθεση, ως εξής:

Βασιλική Παπαβαρσάμη, Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ., τακτικό μέλος αυτής.

Καθήκοντα γραμματέα άσκησε η Φανή Τσίτουρα, υπάλληλος της Αρχής Προσφυγών.

Η Επιτροπή συνεδρίασε για να αποφασίσει επί της με ημερομηνία κατάθεσης 20.2.2023 προσφυγής

του κατά δήλωσή του πολίτη ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, (επ) (ον)

ο οποίος γεννήθηκε

στις

κατά της 57246/27.1.2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Ξάνθης.

Κατά τη συζήτηση της κρινόμενης προσφυγής, ο προσφεύγων δεν εμφανίστηκε ενώπιον της Επιτροπής, ωστόσο, μεταξύ των στοιχείων του φακέλου, υπάρχει η από 9.3.2023 βεβαίωση κράτησης του ΠΡΟ.ΚΕ.ΚΑ. Δράμας.

Αφού έλαβε υπόψη

α) τις διατάξεις του Ν.Δ. 3989/1959 «Περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» (Α' 201), όπως συμπληρώθηκε με τον Α.Ν. 389/1968 «Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967 εν σχέσει προς την Νομικήν Κατάστασιν των Προσφύγων» (Α' 125),

β) τις διατάξεις του Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4939/2022 (Φ.Ε.Κ. Α' 111, καλούμενος ο «Κώδικας»),

γ) τις διατάξεις του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (Α' 45),

δ) την 36155/20.1.2022 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Μετανάστευσης και Ασύλου περί Συγκρότησης και σύνθεσης των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών του άρθρου 4 του Ν. 4375/2016 (Α' 51) (Υ.Ο.Δ.Δ. 392, διόρθωση σφαλμάτων Υ.Ο.Δ.Δ. 32/2022),

ε) την 26750/22.10.2020 ΥΑ του Μετανάστευσης και Ασύλου με θέμα «Τροποποίηση κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής» (Β' 4852/2020),

η) όλα τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου.

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

1. Επειδή, η κρινόμενη προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως ασκήθηκε εμπροθέσμως (ημερομηνία επίδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης 31.1.2023, ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση προσφυγής 20.2.2023) και εν γένει παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν.

2. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και την προσβαλλόμενη πράξη, ο προσφεύγων υπέβαλε στη 1.12.2022 ενώπιον του Α.Κ.Α. Παρανεστίου αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας με τη συνδρομή διερμηνέα και γλώσσα επικοινωνίας τα νταρί. Κατά την κατάθεση της αίτησής του αυτής, ο προσφεύγων δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του εξαιτίας μίας βεντέτας με κάποιο άτομο το οποίο ανήκει στους Ταλιμπάν. Εάν επιστρέψει, θα τον συλλάβουν στο αεροδρόμιο και θα τον σκοτώσουν. Στη συνέχεια, στις 16/01/2023 και 19/01/2023, ο προσφεύγων παρέστη αυτοπροσώπως, σύμφωνα με τον νόμο, σε προφορική συνέντευξη ενώπιον της ίδιας αρχής με τη συνδρομή διερμηνέα. Κατά την έναρξη της συνέντευξης, ο προσφεύγων ενημερώθηκε ότι η αίτησή του θα εξεταστεί σύμφωνα με το άρθρο 86 του Ν.4636/2019, προκειμένου να κριθεί αν η Τουρκία αποτελεί γι'αυτόν «Ασφαλή Τρίτη Χώρα». Κατά τη διεξαγωγή της συνέντευξής του, ο προσφεύγων επιβεβαίωσε τα στοιχεία της αρχικής καταγραφής του και δήλωσε περαιτέρω τα εξής: Γεννήθηκε στην πόλη Kunduz, όπου και διέμενε μέχρι να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του. Η εθνοτική του καταγωγή είναι tajik και το θρήσκευμά του μουσουλμάνος σουνίτης. Ως προς το εκπαιδευτικό του υπόβαθρο ο προσφεύγων δήλωσε ότι ολοκλήρωσε και τις τελευταίες εξετάσεις στο Πανεπιστήμιό του, αλλά δεν έλαβε τα έγγραφα. Είναι άγαμος. Στη χώρα του ήταν φοιτητής, αλλά για κάποιους μήνες εργάστηκε σε μία ιδιωτική οργάνωση από τη Γερμανία, ως υπεύθυνος φύλαξης. Ως προς την κατάσταση της υγείας του δήλωσε ότι *«Είχα κάποιο ψυχολογικό πρόβλημα παλαιότερα, τώρα είμαι εντάξει»*. Εγκατέλειψε τη χώρα του το έτος 2019 και ταξίδεψε προς την Τουρκία με τη βοήθεια διακινητή, όπου παρέμεινε για περίπου τέσσερα χρόνια. Στην Ελλάδα εισήλθε τέσσερις μήνες πριν τη διεξαγωγή των συνεντεύξεών του. Αναφορικά με τις συνθήκες στις οποίες εκτέθηκε κατά την παραμονή του στην Τουρκία, ο

προσφεύγων δήλωσε ότι το έτος 2019, αφότου εισήλθε στην Τουρκία, μετέβη στην Κωνσταντινούπολη, όπου μέσω ενός γνωστού του βρήκε εργασία και διέμενε εντός του χώρου εργασίας. Περίπου δύο μήνες αργότερα, μετακινήθηκε στην περιοχή Zaytin Burno της Κωνσταντινούπολης, όπου εργάστηκε ως ράφτης μαζί με τον συγκάτοικό του. Εργάστηκε εκεί για ένα μήνα και, έπειτα από έφοδο της αστυνομίας στο χώρο εργασίας του, συνελήφθη λόγω έλλειψης νομιμοποιητικών εγγράφων και οδηγήθηκε σε αστυνομικό τμήμα της περιοχής, όπου κρατήθηκε για έντεκα ημέρες. Κατά την παραμονή του εκεί, ελήφθησαν τα στοιχεία του, τα δαχτυλικά του αποτυπώματα και μια φωτογραφία και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε καμπ της Σμύρνης, όπου παρέμεινε για τρεις μήνες. Ως προς τις συνθήκες κράτησής του, ο προσφεύγων ανέφερε ότι διέμενε σε ένα δωμάτιο με άλλα δέκα άτομα και έβγαιναν τις ώρες της σίτισης (πρωί-μεσημέρι-βράδυ), σε έναν κοινόχρηστο χώρο. Αναφορικά με τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν κατά την απελευθέρωσή του, δήλωσε ότι φώναζαν τα ονόματά τους και υπέγραψαν ένα έγγραφο, το περιεχόμενο του οποίου δεν γνωρίζει. Ο προσφεύγων ανέφερε ότι κάποιοι από τους συγκρατούμενούς του, του εξήγησαν ότι ήταν το χαρτί της απελευθέρωσης. Δεν δόθηκε στον προσφεύγοντα το εν λόγω έγγραφο. Στη συνέχεια επιβιβάσθηκαν σε όχημα των αρχών και οδηγήθηκαν στα ΚΤΕΛ της πόλης. Εκείνος επικοινωνήσε με τον φίλο του, με τη βοήθεια του οποίου έκοψε εισιτήριο αρχικώς για την Κωνσταντινούπολη και έπειτα μετέβη στην Chorlou, όπου διέμεινε στο σπίτι ενός φίλου του για τρεις μήνες και στη συνέχεια μετέβη στην Αδριανούπολη (2020) έπειτα από ανακοίνωση του Ερντογάν περί ανοίγματος των συνόρων προς την Ελλάδα. Εν τέλει, τα σύνορα δεν άνοιξαν και οι αρχές οδήγησαν τον προσφεύγοντα στο καμπ Canakkale, όπου παρέμεινε για περίπου ένα μήνα. Κατά την παραμονή του στο καμπ, ελήφθησαν εκ νέου τα στοιχεία του, δακτυλοσκοπήθηκε και δεκαπέντε ημέρες αργότερα απελευθερώθηκε και κατευθύνθηκε πεζός προς μία κοντινή πόλη, όπου συνελήφθη εκ νέου από τις αρχές και οδηγήθηκε στο ίδιο καμπ, όπου παρέμεινε για άλλες δεκαπέντε ημέρες. Μετά το πέρας αυτού του διαστήματος, οδηγήθηκε στην πόλη Denizli, κατεγράφη εκ νέου και ρωτήθηκε σε ποια περιοχή επιθυμεί να ζήσει. Ο προσφεύγων δήλωσε ότι επιθυμεί να ζήσει στην Κωνσταντινούπολη και του δόθηκε ένα έγγραφο

σύμφωνα με το οποίο μπορούσε να μετακινηθεί από τη μία πόλη στην άλλη, χωρίς να υπάρχει πρόβλημα με την αστυνομία. Ο προσφεύγων μετέβη στην Bursa και είχε ενημερωθεί από τις αρχές ότι θα πρέπει να μεταβεί στην Υπηρεσία Ασύλου ώστε να λάβει προσωρινή άδεια διαμονής. Εκεί κράτησαν το έγγραφο που του είχε δοθεί από το καμπ και τον ενημέρωσαν ότι θα πρέπει να επιστρέψει έπειτα από ένα μήνα. Πράγματι, επέστρεψε, αλλά ο αρμόδιος υπάλληλος τον ενημέρωσε ότι δεν χορηγείται κιμλίκ από τη συγκεκριμένη υπηρεσία. Ο προσφεύγων περίμενε για κάποια ώρα εκεί και του διεμήνυσαν ότι αν δεν φύγει θα φωνάξουν την αστυνομία. Ερωτηθείς αν θα μπορούσε να απευθυνθεί σε κάποιο άλλο γραφείο ώστε να εκδώσει κιμλίκ, ο προσφεύγων απήντησε τα εξής: *«Στη Bursa νομίζω ότι δεν υπήρχε άλλο γραφείο της Υπηρεσίας Ασύλου, δεν το ξέρω ακριβώς αλλά νομίζω ότι ήταν μόνο αυτό το γραφείο αλλά όπως φαινόταν δεν έδιναν κιμλίκ σε ανύπαντρους άντρες στην περιοχή Bursa. Στο Denizli όμως έκανα μια προσπάθεια»*. Το επόμενο διάστημα ο προσφεύγων διέμεινε και εργάστηκε με τη βοήθεια γνωστών του στην Bursa και στην Κωνσταντινούπολη και στη συνέχεια πληροφορήθηκε από έναν γνωστό του ότι στην πόλη Denizli χορηγούν κιμλίκ στους Αφγανούς και για τον λόγο αυτόν μετέβη στη συγκεκριμένη πόλη. Κατά τη δακτυλοσκόπησή του, εμφανίστηκαν τα δαχτυλικά του αποτυπώματα που είχαν ληφθεί αρχικά στο Zaytin Burno και ερωτήθη για ποιο λόγο έφυγε από την Κωνσταντινούπολη. Στη συνέχεια τον ενημέρωσαν ότι θα πρέπει να απευθυνθεί είτε στο αστυνομικό τμήμα του Zaytin Burno είτε στο καμπ της Σμύρνης. Ο προσφεύγων στη συνέχεια δήλωσε ότι στο εν λόγω γραφείο του ζήτησαν να πάει στο καμπ και να ζητήσει το έγγραφο της απελευθέρωσής του. Ο προσφεύγων δεν μετέβη σε κάποια από τις δύο περιοχές διότι γνώριζε ότι εκεί δεν χορηγούν έγγραφα στους Αφγανούς και διενεργούν απελάσεις. Κατά τη συμπληρωματική συνέντευξη ο προσφεύγων δήλωσε ότι δεν επέστρεψε στη Σμύρνη να λάβει το έγγραφο που του ζητήθηκε, για τους εξής λόγους: *«Δεν γύρισα ξανά γιατί ήταν πολύ δύσκολο να επιστρέψω εκεί, γινόταν έλεγχος από την αστυνομία και χωρίς έγγραφα θα με έπαιρναν μαζί τους, από την άλλη πάλι χωρίς έγγραφα δεν μπορούσα να κλείσω εισιτήριο επειδή φοβόμουν μη με συλλάβουν δεν επέστρεψα εκεί»*. Στη συνέχεια παρέμεινε για άλλους τέσσερις μήνες στην Τουρκία και δεν ήρθε εκ νέου σε

επαφή με τις αρχές της χώρας. Ως προς τους λόγους για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, ο προσφεύγων δήλωσε τα εξής: «*Η Τουρκία και το Αφγανιστάν είναι ισλαμικές χώρες και θα με απελάσουν εμένα προσωπικά στη χώρα μου επειδή εγώ έχω πιο πολύ συναίσθημα με τους άντρες αντί για τις γυναίκες και επειδή εκεί είναι μια ισλαμική χώρα, δε θα μπορέσω να ζήσω εκεί με ασφάλεια. Για παράδειγμα, πριν από ένα χρόνο ήταν ένα φεστιβάλ για τους ομοφυλόφιλους στην Τουρκία, τους επιτέθηκαν*». Ο προσφεύγων ερωτήθη για ποιο λόγο, πέραν των επιθέσεων που διενεργήθηκαν κατά τη διάρκεια του εν λόγω φεστιβάλ, θεωρεί ότι η Τουρκία δεν δέχεται τους ομοφυλόφιλους και απήντησε ότι η ομοφυλοφιλία είναι παράνομη, επειδή η χώρα είναι ισλαμική αλλά δεν γνωρίζει την ισχύουσα σχετική νομοθεσία. Ερωτηθείς πως γνωρίζει ότι η ομοφυλοφιλία είναι παράνομη στην Τουρκία απήντησε ότι στις ισλαμικές χώρες, δεν δέχονται να παντρευτούν οι άντρες μεταξύ τους και ανέφερε ότι στο Αφγανιστάν είναι κάτι που δεν δέχεται με τίποτα ο πληθυσμός και το κράτος και συνέχεια προσβάλλονται και ταπεινώνονται άνθρωποι που μπορεί να έχουν διαφορετική σεξουαλικότητα και τους επιβάλλεται αυστηρή ποινή. Κληθείς να αναφέρει από την προσωπική του εμπειρία, πως ήταν η κατάσταση με τους ομοφυλόφιλους, τα τέσσερα χρόνια που έζησε στην Τουρκία και ο προσφεύγων απήντησε ότι το διάστημα που έζησε εκεί, δεν είχε μιλήσει ούτε συζητήσει με άτομα που έχουν τις ίδιες σκέψεις με εκείνον. Επίσης, δεν μπορούσε να μιλήσει με τους συμπατριώτες του που γνώρισε εκεί σχετικά με αυτό το ζήτημα, διότι δεν θα ακουγόταν ωραίο. Στη συνέχεια συμπλήρωσε ότι ο ίδιος μετέβαινε συνεχώς από τη μια πόλη στην άλλη, ώστε να μην συλληφθεί από την αστυνομία και για τον λόγο αυτό δεν έχει εμπειρία και δεν είχε μιλήσει με ανθρώπους ίδιων σεξουαλικών προτιμήσεων. Ο προσφεύγων δήλωσε ότι στο Αφγανιστάν είχε συνάψει σχέση με τον ξάδερφό του για τέσσερα-πέντε χρόνια, την οποία κατάφεραν και κράτησαν κρυφή. Ερωτηθείς για ποιον λόγο δεν σύναψε κάποια σχέση στην Τουρκία, ο προσφεύγων απήντησε τα εξής: «*Δεν έτυχε, δεν ξέρω, με τους συμπατριώτες μου δεν υπήρχε περίπτωση να ανοιχτώ και να μιλήσω για το συγκεκριμένο θέμα και με τους Τούρκους δεν μπορούσα να επικοινωνήσω*». Ερωτηθείς αν γνώρισε στην Τουρκία κάποιο άτομο το οποίο να έχει τις ίδιες σεξουαλικές προτιμήσεις

με εκείνον απήντησε ως εξής: «Όχι, δεν ήξερα κανέναν ώστε να το ξέρω και να ξέρω ποιος είναι, όχι».

3. Επειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος να τύχει διεθνούς προστασίας ως अपαράδεκτο, σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κώδικα, με την αιτιολογία ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για αυτόν. Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων επιδιώκει την επανεξέταση της αίτησής του, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι δεν πληρούνται τα στοιχεία του άρθρου 91 του Κώδικα για τον χαρακτηρισμό της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας.

B. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

1. Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 89 του Κώδικα, οι αρχές απόφασης απορρίπτουν αίτηση διεθνούς προστασίας, ως απαράδεκτη, εφόσον κρίνουν ότι μια χώρα συνιστά ασφαλή τρίτη χώρα για τον αιτούντα. Σύμφωνα δε με την παρ. 1 του άρθρου 91 του ίδιου Κώδικα μια χώρα θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για ένα συγκεκριμένο αιτούντα, όταν πληρούνται σωρευτικά τα εξής κριτήρια: α) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων, β) τηρείται η αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης, γ) δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης, όπως ορίζεται στο άρθρο 14 του Κώδικα, δ) τηρείται η απαγόρευση της απομάκρυνσης σε χώρα όπου κινδυνεύει να υποστεί βασανιστήρια ή σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο, ε) υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα και, στην περίπτωση που ο αιτών αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, να του χορηγηθεί προστασία σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης και στ) ο αιτών έχει σύνδεσμο με την εν λόγω τρίτη χώρα, βάσει του οποίου θα ήταν εύλογο για αυτόν να μεταβεί σε αυτή. Η διέλευση του αιτούντος από τρίτη χώρα μπορεί σε συνδυασμό με συγκεκριμένες περιστάσεις που τον αφορούν, ιδίως (α) τον χρόνο παραμονής του σε αυτή, (β) ενδεχόμενη επαφή ή αντικειμενική και υποκειμενική δυνατότητα επαφής με τις αρχές, για πρόσβαση σε εργασία ή χορήγηση δικαιώματος διαμονής, (γ)

ενδεχόμενη, προηγούμενη της διέλευσης, διαμονή όπως ενδεικτικά επισκέψεις μακράς διάρκειας ή σπουδές, (δ) ύπαρξη οποιωνδήποτε ακόμη και μακρινών συγγενικών δεσμών, (ε) ύπαρξη κοινωνικών ή επαγγελματικών ή πολιτιστικών σχέσεων, (στ) ύπαρξη ιδιοκτησίας, (ζ) σύνδεση με ευρύτερη κοινότητα, (η) γνώση της οικείας γλώσσας, (θ) γεωγραφική εγγύτητα της χώρας καταγωγής, να θεωρηθεί ως σύνδεσμος του αιτούντος με την τρίτη χώρα, βάσει του οποίου θα ήταν εύλογο για αυτόν να μεταβεί σε αυτή. Περαιτέρω, με την παρ. 2 του ως άνω άρθρου, ορίστηκε ότι η συνδρομή των ως άνω κριτηρίων εξετάζεται ανά περίπτωση και για κάθε αιτούντα ξεχωριστά, εκτός αν η τρίτη χώρα έχει χαρακτηριστεί ως γενικά ασφαλής και εμπεριέχεται στον εθνικό κατάλογο ασφαλών τρίτων χωρών. Τέλος, με την παρ. 3 ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Μετανάστευσης και Ασύλου και Εξωτερικών, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Διευθυντή της Υπηρεσίας Ασύλου, καθορίζονται οι τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ασφαλείς, για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων άσυλο, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά τους (φυλετικά, θρησκευτικά, κ.ά.) για τους σκοπούς της εξέτασης αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Τα στοιχεία (εσωτερικό νομοθετικό καθεστώς της τρίτης χώρας, διμερείς ή πολυμερείς διακρατικές συμφωνίες ή συμφωνίες της τρίτης χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και εσωτερική πρακτική), που λαμβάνονται υπόψη για την έκδοση της ανωτέρω Κοινής Υπουργικής Απόφασης, πρέπει να είναι επίκαιρα και να προέρχονται από έγκυρες πηγές ενημέρωσης, ιδίως από επίσημες διπλωματικές πηγές της ημεδαπής και της αλλοδαπής, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, τη νομοθεσία των λοιπών κρατών - μελών σε σχέση με την έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών, το Συμβούλιο της Ευρώπης, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες.

2. Επειδή, περαιτέρω, κατ' επίκληση της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 86 του προϊσχύσαντος νόμου 4536/2019 και κατόπιν της 438958/7.12.2021 εισήγησης του Διοικητή της Υπηρεσίας Ασύλου, εκδόθηκε αρχικά η 42799/03.06.2021 κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου (Φ.Ε.Κ. Β' 2425), η οποία τροποποιήθηκε με την 458568/15.12.2021 κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου (ΦΕΚ Β' 5949) και η

οποία, όπως ορίστηκε με την 734214/12.12.2022 κοινή απόφαση των ως άνω Υπουργών (Φ.Ε.Κ. Β' 6250), εξακολουθεί να ισχύει. Με την εν λόγω νομοθετική ρύθμιση αποφασίστηκε η κατάρτιση εθνικού καταλόγου ασφαλών τρίτων χωρών, με την περίληψη σε αυτόν της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 του ν. 4636/2019 και ήδη 91 του Κώδικα, για συγκεκριμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνούς προστασίας και συγκεκριμένα τους αιτούντες με χώρα καταγωγής τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και τη Σομαλία.

3. Επειδή, από την περίληψη της Τουρκίας στον Εθνικό Κατάλογο Ασφαλών Τρίτων Χωρών για τους υπηκόους Αφγανιστάν τεκμαίρεται ότι στη χώρα αυτή βάσει του εσωτερικού νομοθετικού καθεστώτος, των διμερών ή πολυμερών διακρατικών συμφωνιών ή συμφωνιών της Τουρκίας με την ΕΕ, καθώς και της εσωτερικής πρακτικής πληρούνται, καταρχήν, για τους προσφεύγοντες με τη συγκεκριμένη χώρα καταγωγής, σωρευτικά τα αναφερόμενα στην παρ.1 του άρθρου 91 του Κώδικα, η συνδρομή των οποίων, εξάλλου, εξετάζεται ανά περίπτωση και για κάθε αιτούντα άσυλο ξεχωριστά από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Περαιτέρω, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, προκειμένου να θεωρηθεί ως ασφαλής μια τρίτη χώρα για έναν συγκεκριμένο αιτούντα άσυλο πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς όλα τα κριτήρια που προβλέπονται στην παρ. 1 του προαναφερόμενου άρθρου 91 του Κώδικα. Ανάμεσα δε στα κριτήρια που προβλέπονται στις ανωτέρω διατάξεις είναι η ύπαρξη συνδέσμου του αιτούντος άσυλο με τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα, βάσει του οποίου θα ήταν εύλογο να μεταβεί σε αυτή. Κατά την έννοια δε της διάταξης αυτής, η διέλευση του αιτούντος από τρίτη χώρα μπορεί, σε συνδυασμό με συγκεκριμένες περιστάσεις που τον αφορούν όπως, μεταξύ άλλων, ο χρόνος παραμονής του σε αυτή ή το γεγονός ότι η χώρα αυτή βρίσκεται πλησίον της χώρας καταγωγής του, να θεωρηθεί ως σύνδεσμος του αιτούντος με την τρίτη χώρα, βάσει του οποίου θα ήταν αντικειμενικά εύλογο για αυτόν να μεταβεί σε αυτή (ΣΤΕ Ολομ. 2347/2017 σκ. 61). Για την ύπαρξη δε συνδέσμου με την Τουρκία, δεν απαιτείται η δημιουργία ισχυρών βιοτικών σχέσεων και πραγματικής κατάστασης άξιας προστασίας προκειμένου να διαπιστωθεί η πλήρωση του κριτηρίου στ', ενώ, το γεγονός ότι ο αιτών επέλεξε να μην αναζητήσει εργασία ή να οργανώσει με

οποιονδήποτε άλλο τρόπο τη ζωή του, διότι είχε εξαρχής την πρόθεση να φθάσει στην Ελλάδα όχι για λόγους σχετιζόμενους με φόβο δίωξης στην Τουρκία, αλλά για λόγους οικονομικούς, ανάγεται στην ελεύθερη βούλησή του και δεν μπορεί να αξιολογηθεί προκειμένου να αποκλεισθεί η ύπαρξη συνδέσμου με την εν λόγω χώρα, στοιχείο το οποίο αξιολογείται υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της εκάστοτε κρινόμενης υποθέσεως (ΣΤΕ 2347/2017 σκ. 62). Τέλος, όπως έχει κριθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹, το γεγονός ότι ο αιτών διεθνή προστασία διήλθε από το έδαφος τρίτης χώρας δεν μπορεί να αποτελεί, αφευατής, βάσιμο λόγο για να θεωρηθεί ότι ο ως άνω αιτών ευλόγως θα μπορούσε να επιστρέψει στη χώρα αυτή.

4. Επειδή, από πληροφορίες² προκύπτει ότι ήδη από τον Μάρτιο του 2020 έως σήμερα, ήτοι για περισσότερο από ενάμιση έτος, η Τουρκία δεν δέχεται την κατ' εφαρμογή της Κοινής Δηλώσεως Ε.Ε.-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016 (αλλά και του διμερούς Πρωτοκόλλου Επανεισδοχής μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας) επιστροφή μεταναστών/προσφύγων που εισήλθαν παράτυπα από το έδαφός της στην Ελλάδα. Για την εν λόγω άρνηση επιστροφής οι Τουρκικές Αρχές επικαλούνται περιορισμούς στις μετακινήσεις λόγω της πανδημίας Covid-19.

5. Επειδή, με βάση τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή, λαμβάνει υπόψη ότι από τις αρχές του έτους 2020 η Τουρκία δεν δέχεται επανεγκαταστάσεις. Επιπλέον, η Επιτροπή συνεκτιμά το από το 25.2.2023 προσκομισθέν μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Μονάδας Επανεισδοχής του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με το οποίο αυτός δεν εμπίπτει στα συμφωνηθέντα με την Κοινή Δήλωση Ε.Ε.-Τουρκίας (Βρυξέλλες, 18-03-2016). Με τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή κρίνει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πληρούνται οι τασσόμενες από το εν λόγω άρθρο προϋποθέσεις προκειμένου η Τουρκία να θεωρηθεί ασφαλής χώρα για τον προσφεύγοντα. Κατ'

¹ Απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, LH κατά Bevandorlasi es MenekultugyiHivatal, C-564/18, σκέψεις 44 επ.

² <file:///C:/Users/xrist/Downloads/Turkey%202021%20report.PDF>, https://www.euractiv.com/section/politics/short_news/greece-says-turkey-continues-to-block-returns-of-illegal-migrants/, <https://www.infomigrants.net/en/post/32805/greece-more-asylum-seekers-could-be-sent-back-to-turkey-under-government-plan>

ακολουθία, μη νομίμως απορρίφθηκε η αίτηση χορήγησης ασύλου που κατέθεσε αυτός ως απaráδεκτη, λόγω ύπαρξης ασφαλούς τρίτης χώρας. Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει η συνδρομή κάποιου άλλου λόγου απaráδεκτου από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 89 του Κώδικα. Ενόψει αυτών, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί, να κριθεί η αίτηση χορήγησης ασύλου παραδεκτή και να εξετασθεί στην ουσία. Δεδομένου, ωστόσο, ότι από το οικείο πρακτικό συνέντευξης προκύπτει ότι οι ερωτήσεις που τέθηκαν στον προσφεύγοντα αφορούσαν αποκλειστικά το ζήτημα «Πρώτης Χώρας Υποδοχής» και της «Ασφαλούς Τρίτης Χώρας», σύμφωνα με τα άρθρα 84 και 86 του ν. 4636/2019 και ήδη 89 και 91 του Κώδικα, ενώ δεν ρωτήθηκε εκτενώς για τους λόγους αποχώρησής του από το Αφγανιστάν και της μη δυνατότητας επιστροφής του στην τελευταία αυτή χώρα, ήτοι για τους λόγους για τους οποίους αιτείται διεθνούς προστασίας, κρίνεται αναγκαίο να αναβληθεί η εξέταση της ουσίας της υπόθεσης και να κληθεί ο προσφεύγων σε προφορική ακρόαση, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να διαταχθεί η παραμονή του προσφεύγοντος στη χώρα μέχρι την έκδοση απόφασης επί της κρινόμενης προσφυγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την 57246/27.1.2023 απόφαση του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Ξάνθης.

Αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 1.12.2022 αίτησης ασύλου του προσφεύγοντος.

Καλεί τον προσφεύγοντα σε προφορική εξέταση με τη συνδρομή διερμηνέα για τη γλώσσα Νταρί, στις 29/09/2023 και ώρα 12:00 μ.μ. στην έδρα της Αρχής Προσφυγών (Λεωφόρος Θηβών 196-198, Άγιος Ιωάννης Ρέντης – Νίκαια), στο γραφείο συνεδρίασης της 10^{ης} Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών.

Η απόφαση εκδόθηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη στις 15/06/2023.

ΤΟ ΜΕΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ Β' ΒΑΘΜΟΥ/

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΒΑΡΣΑΜΗ